

Cứ để yên xem sao...

truyện cười ra nước mắt

Trưa nay, thằng Bầy xe ôm xách một bịch lớn chạy về quán la hoảng :

- Í bà con ơi...mua ngay, mua ngay kéo hết...

Cô Phượng cave vội vàng :

- Mua gì đấy, hàng khuyến mãi Coopmart à ?

Thằng Bầy xe ôm lắc đầu :

- Không phải hàng Coopmart mà hàng vỉa hè...

Rồi nó giở ra cái bịch hí hửng :

- Tôm hùm Cam Ranh chính hiệu nhá ...còn tươi nguyên ...Giá từ hai triệu tám nay còn có 100 ngàn một ký thôi...

Ông Tư Gà nướng cười ha hả :

- Tường gì...tôm hùm chết, bơm nước, ăn vào thượng thổ hạ tả là cái chắc.

Chị Gái hủ tíu thắc mắc:

- Ủa sao tôm hùm chết nhiều vậy chú Tư?

Ông Tư gà nướng cảm râm:

- Thì xưa nay tôm hùm chủ yếu bán cho thương lái Trung Quốc. Giờ nó chơi đều, vừa ép giá, vừa không mua nữa nên tôm ế, chết nhiều phải mang ra vỉa hè bán phá giá...

Cô Phượng ca-ve cau kinh :

- Sao thương lái Trung Quốc chơi đều ta bao nhiêu vụ. Nào mua cua Minh Hải, cá cơm Phan Thiết cả trăm tỉ rồi quyt nợ. Nào ép giá mua mực còn một nửa. Còn bao nhiêu vụ chơi xấu, lừa đảo mà Nhà nước mình không ngăn chặn là sao?

Thằng Bầy xe ôm cười cười:

- Ba cái vụ lẻ tẻ đó ăn nhằm gì. Trung Quốc nó còn đưa bao nhiêu tàu cá vào Trường Sa cướp cá mà Nhà nước ta vẫn bó tay chấm com, có ngăn chặn gì đâu?

Ông đại tá hưu đập bàn :

- Thằng xe ôm kia, sao mày dám nói Nhà nước ta bó tay là sao . Mày phải tin tưởng đường lối, sách lược của đảng vừa bảo vệ hòa bình, ổn định chính trị, vừa giữ được tình hữu nghị Việt Trung chứ...

Gã Ký Quên cười lớn:

- Bác đại tá hưu nói đúng đây. Đảng ta đang thực hiện đường lối chiến lược “Cứ để yên xem sao” đấy...

Cô Phượng cave láu táu:

- Chiến lược “cứ để yên xem sao” là cái quỷ gì anh Ký Quên?

Gã Ký Quên rành rọt:

- Bà con biết chuyện có một cô gái bị một thằng đều nó sàm sỡ., chạy về mách mẹ.

Bà mẹ la hoảng:

- Vậy nó làm gì mày chưa.

Cô gái nguây nguây:

- Nó nắm chặt lấy hai tay con...
- Vậy mày chống cự làm sao.
- Con cứ để yên xem sao?
- Rồi nó làm gì mày nữa?
- Nó lột quần, lột áo con
- Í trời ơi, mày có chống trả không
- Con cứ để yên xem sao....

Thằng Bầy xe ôm cười hơ hớ:

- Hiểu rồi...hiểu chiến lược “cứ để yên xem sao” của đảng rồi. Khi Trung Quốc đưa 3000 tàu đánh cá vào Trường Sa, đảng không chống trả gì , “cứ để yên xem sao ..”. Rồi nó đưa 9000 tàu, đảng cũng “cứ để yên xem sao !”. Nay nó đưa 23000 tàu đảng cũng không chống trả, cứ “ để yên xem sao..”

Cô Phượng cave dường như đã hiểu ra cười rình rích:

- Rồi sao nữa...

Gã Ký Quên cười to:

- Đến khi cô gái bắt đầu chống cự, thì ối mẹ ôi, cô kêu to “Thôi rồi, đã đầy một l...rồi!”

Thằng Bầy xe ôm cười phá:

- Đến lúc đảng bắt đầu chống trả thì ôi thôi, Hà Nội đã đầy chặt lính Trung Quốc rồi..

Cả quán cười ầm ầm. Ông đại tá hừ tức quá hàm hàm bỏ ra ngoài.

Ảnh minh họa Cô Ba

Sáng nay chủ nhật 5-8, cả quán trợn tròn mắt nhìn cô Ba, vợ nhí ông đại tá hừ ọ ọ đi ngang. Ông Tư Gà nướng cảm rằm:

- Ăn mặc kiểu gì bó trên, bó dưới, thò cả hai cánh tay, hai cẳng chân vậy kia?"

Cô Phượng ca-ve cười cười :

- Xường xá Trung Quốc đó. Không hiểu cô Ba đi đâu diện đồ tàu vậy cà ?"

Gã Ký Quên lên tiếng

- Không lẽ đi biểu tình. Nghe nói 42 nhân sĩ, trí thức Sài Gòn làm đơn xin biểu tình nhưng thành ủy chưa duyệt. Ủa sao thằng Bầy xe ôm không chở cổ đi như mọi sáng chủ nhật hè?"

Thằng Bầy xe ôm bực dọc :

- Đã có "phi công trẻ" chở cổ đầu hẻm rồi. Đầu đến lượt tôi !"

Ông Tư Gà nướng thắc mắc :

- Mà nói "phi công trẻ" là sao ?"

Cô Phượng cave cười rữ :

- Là bồ trẻ đó chú Tư. Cái này gọi là "phi công trẻ lái máy bay bà già..."

Cô Ba đi một thoáng đã thấy xách túi về mặt hàm hàm. Cô Phượng ca-ve chạy ra đơn đả :

- Ủa...sao cô Ba mặc đẹp vậy mà đi có chút xiú về là sao ?"

Cô Ba nổi cáu :

- Tiên nhân cha chúng nó ..."

- Ủa...cô Ba chửi ai vậy ?"

Cô Ba gất om :

- Chửi ba cái thằng biểu tình chớ ai ?"

Thằng Bầy xe ôm tròn mắt :

- Ủa ...hôm nay đâu có biểu tình..."

- Không xuống đường, đứng đầy vỉa hè cũng là biểu tình chớ sao ?"

Chị Gái hủ tú giờ mới lên tiếng :

- Mà họ làm gì cô Ba chửi dữ vậy ?"

Cô Ba mắt long lên :

- Tụi nó tưởng tôi là Trung Quốc nên chửi xéo tùm lum, có đứa còn xịt cả nước mắt vào người tôi đây nè. May có anh bạn la lớn : "không phải Trung Quốc, người Việt, người Việt, tụi nó mới thôi..."

Cô Phượng cave reo lên :

- Í chết cha ...tại cô Ba diện xường xá nom y chang Trung Quốc ..."

Cô Ba nguây nguây bước đi , ông đại tá hừ vào quán. Ông vừa nhấm nháp ly sữa đá, ông Tư Gà nướng đã chất vấn :

- Chú Ba, chú là lão thành cách mạng, tôi xin hỏi tại sao thằng Trung Quốc dùng kế sách biển người xâm lấn biển Đông, nhân dân bức xúc mà đảng, chính phủ cứ im re là sao ?"

Ông đại tá hừ cao giọng :

- Bà con yên tâm, tin tưởng vào sự lãnh đạo sáng suốt của đảng..."

Thằng Bầy xe ôm cắt ngang :

- Thì nếu chưa dám mang máy bay, tàu ngầm chọi nó thì ít nhất cũng phải tẩy chay hàng hóa của nó chớ ?"

Ông đại tá hừ quát :

- Mà yên hả thằng xe ôm kia ? Mà thử coi trong nhà mà từ cái máy vi tính, cái tủ lạnh, cái tivi...có cái nào không phải hàng Trung Quốc không ? Tẩy chay thì lấy gì xài. Đến Mỹ cũng phải dùng hàng Trung Quốc kia. Bởi vậy người ta mới nói Trung Quốc là "công xưởng thế giới" kia..."

Cô Phượng ca-ve cười chúm chím :

- Vậy còn Việt Nam là gì ? Là "xó bếp" thế giới hử ?

Mọi người cười ồ. Ông đại tá hừ quát :

- Nói láo ! Bác Hồ đã khẳng định "nhân dân ta rất anh hùng", "Đảng ta rất anh hùng", sao mà dám nói Việt Nam là xó bếp của thế giới ?"

Cô Phượng ca-ve gạt ngang :

- Thôi thôi, mình không làm cái "xó bếp" thì mình làm cái...cái..."

Cô Phượng ca-ve rũ ra cười không nói tiếp được làm thằng Bầy xe ôm phải nhắc :

- Chị Phượng kỳ, làm cái gì thì cứ nói ra sao cứ cười hoài...mà không được nói tầm bậy đâu nha..."

Cô Phượng vênh mặt :

- Nói thế nào là tầm bậy ?"

Thằng Bầy xe ôm cười cười :

- Giả tí như chị nói cái...cái...chối của thế giới chẳng hạn..."

Cô Phượng cave cười rinh rích :

- Í mèn ôi, được làm cái chối đã tốt. Cái chối làm nhiệm vụ quét rác cho thế giới là cao quý lắm chứ !"

Ông đại tá hưu đập bàn quát :

- Thôi thôi chấm dứt, gái góa bàn chuyện trào đình, không được nói nữa..."

Thằng Bầy xe ôm cười cười :

- Sao chú Ba lại ngăn cản tự do ngôn luận ?"

Ông đại tá hưu trợn mắt :

- Tự do gì cũng phải theo lẽ đường bên phải nghe chưa ? Để cho tụi bay tự do ngôn luận thì từ cái "chối của thế giới " chúng mày tán sang cái "sọt rác", cái..."bàn cầu" à ?"

Cả quán cười ầm, thằng Bầy xe ôm bô bô :

- Ấy chết...cái đó là chú Ba nói chứ không phải tụi con đâu nha?"

Ông đại tá hưu đồng dục:

- Tụi bay phải tự hào dân tộc chứ. Ngay ông Tổng Thống Bush cũng phải nói Việt Nam là con hổ nhỏ ..."

Gã Ký Quên lên tiếng :

- Xưa rồi chú Ba ơi,"con hổ" là nói Ấn Độ, "con rồng" là nói Trung Quốc...còn Việt Nam là con gì thì chưa chọn. Có người chọn "con trâu" cũng không xong. Cứ "con trâu đi trước, cái cày theo sau" thì bao giờ mới hết thời quá độ lên chủ nghĩa xã hội được ?"

Cô Phượng ca-ve cười sằng sặc:

- Chọn con chuột là đúng nhất ..."

Ông đại tá hưu quát :

- Bớ láo, sao mà dám nói nước ta là "con chuột"?"

Cô Phượng cave gân cổ cãi :

- Thì chú Ba thử nhìn coi, khắp nước chỗ nào cũng tham nhũng, đục khoét công quỹ, các cơ quan, đoàn thể nhưng nhúc nhếch chuột là chuột vậy chẳng chọn con chuột thì con gì ?"

Thằng Bầy xe ôm gạt ngang :

- Chưa được, chưa được, chọn "con chuột" chưa được, phải chọn "con lươn " mới đúng..."

Cô Phượng ca-ve cười rinh rích :

- Bộ mà ham lấu lươn lắm sao ?"

Thằng Bầy xe ôm gân cổ :

- Tôi chọn con lươn là vì người Việt Nam "*lươn lẹo*" giỏi lắm. Tỉ như khi điều tra làm án không dám đụng tới cán bộ lớn thì gọi là "*khoanh án*", ăn cắp tiền nhà nước thì gọi là "*gây thất thoát công quỹ*", cướp đất của dân thì gọi là "*điều chuyển mục đích sử dụng*", cầm súng bắn dân thì "*không phải súng mà là công cụ hỗ trợ*", " không phải bắn súng mà là...*cướp cờ*"..."

Ông Tư Gà nướng cao giọng :

- Không được. Theo tao tốt nhất là chọn con đũa điều. Con này cứ bảo là rúc đầu vào cát, y chang Việt Nam, cứ mỗi lần Trung Quốc lấn lướt là lại rúc vào tình hữu nghị môi răng, lòng biết ơn, 16 chữ vàng với cả 4 tốt..."

Cả quán cười ầm. Ông đại tá hưu tức quá, hầm hầm ra khỏi quán.